

KALNIEČIAI

Laikraštį leidžia Kalnėnų pagrindinės mokyklos Jaunieji literatai
Nr. 5, 2017-11-30

Spalio 4-oji – **Pasaulinė gyvūnų globos diena**. Minėdami šią dieną, skatiname žmones labiau pasirūpinti augintinių gerove, ginti gyvūnų teises, atkreipti dėmesį į opias augintinių problemas.

Spalio 9 dieną mokykloje vyko konferencija „Mano augintinis – mano draugas“. Tai puiki galimybė pristatyti gyvūnų mylėtojams savo augintinį, pasidalinti gyvūnų auginimo patirtimi. Šiais metais į mokyklą susirinko mokiniai, auginantys šuniukus. Mieliausiu šuniuku renginyje buvo išrinkta 7 c klasės mokinio Gvido Briliaus kalytė Aira.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos L. Beržinskienė, E. Jagminienė, L. Adrijauskienė, D. Misevičienė organizavo 5 klasių mokinių rašinių konkursą „Mano augintinis“. Pirmame aukšte buvo eksponuojami geriausi darbeliai.

I vietą užėmė **Sergej Tiurin** (5b klasė), II vietą – **Gabrielė Misūnaitė** (5b klasė) ir **Ramunė Dulinskytė** (5a klasė), III vietą – **Aiva Momgaudytė** (5c klasė) ir **Maja Kaminskaitė** (5d klasė).

Sveikiname nugalėtojus ir siūlome perskaityti Sergej Tiurin rašinį.

Mano Deizė

Ji meili, graži ir labai išdykusi. Kas ji? Tai mūsų Deizė. Mūsų namuose ji atsirado visai neseniai, ją parnešė tėtis. Labai džiaugėmės, visaip ją mylavom, kalbinom. Iš pradžių ji jautėsi gan nejaukiai, bet vėliau apsiprato, mūsų namai tapo

ir jos namais.

Mano augintinė labai energinga, kai kur nors ją vediesi, tampa nepaklusni, amžinai loja, inkščia. Jei neduodi jai ēsti, pasiima savo dubenėlį, jį tamposi po visus namus arba atsisėda prie kurio nors šeimos nario ir loja. Duoda ženklą, kad reikia ją pamaitinti. Šiaip Deizė labai klusni, jei aš liepčiau pulti, ji pultų, o jei paprašyčiau sėsti, ji sėdėtų, jei norėčiau, kad tarnautų, taip ir padarytų...

Nepamiršiu vieno įvykio, kuris nutiko šią vasarą. Ogi Deizė pabėgo nuo mūsų! Labai dėl to jaudinomės, aš net verkiau. Norėjau, kad mylimas šuo sugrįžtų. Labai džiaugiausi, kai pasiklydėlė parsirado, dabar dar labiau ją saugau ir globoju. O ji man už tai atsilygina, sergsti mane naktimis. Visada ją mylėsiu, nebeįsivaizduoju savo kasdienybės be Deizės.

MŪSŲ KŪRYBA

„Ta“ diena

Iš pradžių buvo tamsa,
Toje tamsoje pamačiau tave.
Ir nuo Tos dienos...
Nebenoriu daugiau matyti tamsos.

Iš pradžių buvo tylą,
Toje tyloje išgirdau tave.
Ir nuo Tos dienos...
Nebenoriu daugiau klausyt tylos.

Iš pradžių buvo skausmas,
Tame skausme gimė jausmas.
Ir nuo Tos dienos....
Nebenoriu kentėt daugiau niekad....

Emilija Bubliauskaitė, 8a

Apglėbė ją tamsi naktis
Užbūrė pamažu gili mintis
Giliai juodoj širdy ruseno
Ugninga meilės paslaptis
Suspindo ji tarsi mirtis
Tyla pasklido juodoj nakty
Ėmei ir pradingai giliai širdy.

Buvau naivi ir kvaila
Ieškojau meilės ten, kur jos nėra
Einant man link prarajos
Likimas pavedė ne tik tave, bet ir mane
Svajonės ir troškimai sužlugo taip staiga
Kankino slogios mintys priminusios tave
Yra tik vienas pažadas ir kelias
Tik tikiuosi, kad jis neves manęs pas tave
Ėjau pirmyn be tavęs sudužusioj širdy.

Augustė Bielskytė, 8c

Galvoje vien tik mintys apie tave,
Rauda mano širdelė skausmo pilna.
Einu aš skausmingu keliu viena,
Trokštu išvysti tave vėl greta,
Ateinantį ir išsklaidantį susikaupusį
skausmą mano viduje.
Greta Grikštaitė, 8c

Kaukės

Pabundu iš sapno. Rytas. Aš keliuosi,
Ir lyg į paskutinę kovą, be ginklų ruošiuosi.
Kažkas man nori nulaužti sparnus,
Sugriauti svajones, išjungti sapnus.

Gatvėm einu ir praeivius stebiu,
Purvinos mintys juos valdo visus.
Kaukės slepia tikruosius jausmus,
Žvilgsniu paklausiu: ar tu žmogus?

Ar tiki tu, ką tau sako kiti,
Ar tavo jausmai ir protas tikri?
Gana meluoti sau ir kitiems
Gal jau užteks būt „patogiems“.

Nereikia pavydo, nereikia kovos,
Ko nusipelnėm, tą gyvenimas duos.
Kilkit į dangų, išskleiskit sparnus...
Nusimeskit kaukes, paleiskit jausmus...

Emilija Bubliauskaitė, 8a

Judanti banga švelniai linguoja,
Užliūliuoja, vis siūbuoja.
Laivas mažas plaukia tyliai
Ir išsklaido bangas nebyliai.
Jau sustoja besisukus,
Atplaukia nežinios rūkas.

Julija Urtė Kerdivar, 8c

ODĖS LIETUVIŲ KALBAI

Tu mano kalba,
Graži kaip Lietuva.
Išsaugota, šventa
Didvyrių paslapčia.

Tik Tu unikali,
Išlikus gyvasty...
Lietuvio trobesy,
Ir Motinos širdy...

Kamilė Skarulytė, 8b klasė

Gimtoji kalba – tai pirmoji knyga,
Tai – katekizmas.
Gimtoji kalba – tai protėvių žemė,
Tai – Lietuva.

Gimtoji kalba– grūdas auksinis, duona skalsioji,
Tai ažuolas didis, daug matęs patyręs.
Gimtoji kalba – motulė gimtoji,
Tai mūsų kalba, brangi, amžina.

Paulius Remeika, 8b klasė

Lai sako kas ką nori!
Ir juokias pasaulis
Esu aš lietuvaitė
Tautybė ši man brangi
Užaugau čia ir nuo
Vaikystės Tavo vardą menu
Auksas tu mano delnuose
Ir visad gyvensi mano širdy...

Amanda Dimaitė, 8b klasė

Berniukas ir žodžių upė

Vieną kartą gyveno mažas berniukas. Jis labai blogai kalbėjo lietuviškai, todėl nusprendė, kad reikia išmokti kalbėti geriau. Jis bandė mokytis, stengėsi, bet niekaip nesisekė įsiminti žodžių. Tada nuliūdęs išėjo į mišką pamąstyti. Beeidamas mišku berniukas pamatė gražią upę. Priėjęs prie kranto, atsisėdo ant akmens ir pradėjo verkti.

– Ko tu raudi, vaikeli? – staiga pasigirdo balsas.

– Kas čia kalba?

– Čia aš, upė, prie kurios tu verki, – atsakė žodžių upė.

– Aš girdėjau, kad tau nesiseka lietuvių kalba, bet tu nebijok, aš tau padėsiu, – subangavo vanduo.

Berniukas sėdėdamas pradėjo klausytis upės liūliavimo. Žodžių upė jį išmokė visokiausių žodžių. Tada berniukas padėkojo ir laimingas nubėgo namo.

Faustas Steponavičius, 5d

„AUKSINĖS“ MINTYS IŠ MOKINIŲ RAŠINIŲ

Žmonės privao nesikeikti, vaikščioti su derama avalyne, laikytis įstatymų.

Jaunimas vystosi įvairiai, vieni labiau atviri, kiti uždari.

Šį apsakymą J.Biliūnas parašė po mirties.

Pradėjau skaityti nebe vaikiškas knygeles, o pasakas.

Pabaigiau darželį ir pradėjau lankyti mokyklą.

Gerai, kad siuvėjo širdis buvo tokia gera ir tave priglaudė.

